

ARSENAAL/LAZARUS HANGT DE CLOWN UIT MET FILMISCHE FINESSE IN 'IEMAND MOET HET DOEN' Knack Focus, 18.09.2021, Els Van Steenberghe

Zouden dronkenlappen de wereld kunnen verbeteren? Ze kunnen in ieder geval een charmante poging doen, zo wil iemand moet het doen van Arsenaal/Lazarus ons graag laten geloven.

Onze lachspieren schrokken zich een ongeluk. Een dik anderhalf uur moeten werken? Dat zijn ze niet meer gewoon sinds de pandemie de cabaretshows in de koelkast joeg. De komedie is ook niet het meest geliefkoosde genre van de theaterkapoenen in dit land. Gelukkig kan je steeds rekenen op de kapoenen van Arsenaal/Lazarus. Voor iemand moet het doen sloegen de 'vaste' bendeleden van Lazarus - Günther Lesage, Koen De Graeve, Ryszard Turbiasz en Pieter Genard - de handen in elkaar met Aminata Demba en enkele jonkies: filmregisseur Robbin Rooze plus acteurs Maaïke Somers, Iliass Bellaajal en Izzy Ismaïl L'hamiti.

Die ploeg baseerde zich op de kunstroof die Mario Roymans op 23 september 1971 in het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel pleegde. Hij sneed De Liefdesbrief van Johannes Vermeer uit het kader en eiste via de pers 200 miljoen Belgische frank voor het schilderij. Een bedrag dat moest geschonken worden aan de slachtoffers van de hongersnood in Bangladesh. Roymans werd opgepakt, er werd geen 200 miljoen betaald.

Arsenaal/Lazarus maakt er een met drank, drugs en filmische rock-'n-roll doordrenkte versie van. Tik (Pieter Genard), Slappe (Koen Degraeve) en Beunhaas (Günther Lesage) zijn scenaristen die tijdens een dronken nacht in het café van Mona (Maaïke Somers) een plan smeden om de wereld te ontdoen van fake facts. Helaas zijn ze te dronken om dat plan te realiseren. Maar iemand hoorde het plan en voerde het uit. Dat is het meest kabbelende deel van de voorstelling waarin geprojecteerde filmfragmenten - van die avond op café - netjes worden afgewisseld met wat gelul over die avond op 'the day after' door Tik, Slappe en Beunhaas die in hun smoezelige smoking op de scène staan.

Onze lachspieren dachten dat hun werk erop zat. Dan ontketent filmregisseur Robbin Rooze zijn dekselse duivels en worden opgenomen filmfragmenten, live gespeelde filmscènes en 'gewone' theaterscènes vernuftig door elkaar gemixt. In een kolkende stroom scènes die hun hilariteit niet aan de inhoud maar aan het droogkomische spel ontlenden, maken we mee hoe het klungelende trio via de beroemde filmregisseur Krzysztof Zanussi (Ryszard Turbiasz) eerst een amateuristisch dreigingsfilmpje opneemt, dan een overijverige sportjournaliste (Aminata Demba) contacteert en uiteindelijk de hele wereldbevolking - inclusief wereldleiders als Poetin en Erdogan - weet te charmeren dankzij de sociale media...Achter elk klungelend personage staat een doorwinterende regisseur/auteur. Dat is hier niet anders. Ondanks wat ritmestoornissen in het begin van de voorstelling ontpopt iemand moet het doen zich tot een work-out voor de lachspieren die met filmische finesse fronsen bij de manier waarop sociale media het nieuws kunnen maken en de manier waarop de reguliere door CEO's aangestuurde televisie- en radiokanalen op en met de ellende van anderen grootse shows bouwen.

Het is een beetje een voorspelbaar statement dat niet echt grondig wordt uitgediept maar wél een luchtige voorstelling oplevert die zich in de meest onvoorspelbare bochten wringt. Dat levert puur spelplezier, puur kijkplezier en een work-out voor de lachspieren op.